

עת"א 14637/12/14 - עז מחמד עזאלדין נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 14637-12-14 עזאלדין נ' ועדת השחרורים ואח' 03 פברואר 2015
לפני

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד
כב' השופטת דנה מרשק מרום
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטין

העותר
נגד
המשיבים
עז מחמד עזאלדין
1. ועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד רויטל בן-שבת

ב"כ המשיב 2 עו"ד אפרת רותם

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר רביעי למשך 30 חודש בגין הרשעתו בעבירות בגין פריצה לרכב, גניבתו והעברתו לתחומי הרש"פ יחד עם אחרים, תוך שהוא שווה בלתי חוקי נושא ת"פ 13-08-27509 (בית משפט השלום בפתח תקווה) והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 1.12.14 שלא לשחרר אותו על תנאי בתנאי התוכנית הטיפולית של מרכז אל אמל שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו.

ב"כ העותר טוענת בכתב העתירה ובטיעוניה בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר זקפה לחובתו של העותר את העובדה שלא השתתף בהליך טיפולי לעברייני רכוש או בהליך טיפולי לשליטה בכעסים בתחומי שב"ס שכן הדבר נמנע ממנו מנימוקים התלויים בשב"ס, שאינו מעניק הליכים טיפוליים לתושבי הרש"פ, שכן הוא עצמו החל מתחילת מאסרו ביקש להשתתף בהליך כזה.

ב"כ העותר איננה מתעלמת ממאסריו הקודמים של העותר ומשחררו המוקדם ממאסרו הראשון אך טוענת כי השחרור מאותם מאסרים מבלי שהייתה לגביו תוכנית טיפולית, כפי שיש לגביו היום בדמות תוכנית טובה של מרכז אל אמל הכוללת טיפול בעברייני רכוש ובשליטה בכעסים.

ב"כ העותר טוענת כי אין להפלות בין העותר, שהוא אסיר תושב שטחים, לבין אסירים תושבי ישראל אשר זוכים להשתתף בהליכים טיפוליים להם הם זקוקים ויש בהשתתפותם זו, בצד נתונים חיוביים שיש גם לעותר, כדי לגרום לשחרורם המוקדם גם כאשר לחובתם הרשעות קודמות.

ב"כ העותר מסתמכת על פסיקת בית המשפט העליון אשר הקלה בעונשיהם של נאשמים שלא קיבלו הליכים טיפוליים במסגרת שב"ס מנימוקים שאינם תלויים בהם.

ב"כ המשיב מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר חרף העובדה שלא השתתף בהליך טיפולי מנימוקי שב"ס, וטוענת כי אין בכך כדי לגרום לשחרורו המוקדם שכן הוא עבר את העבירות נושא מאסרו כאשר שני עונשי מאסר על תנאי תלויים ועומדים נגדו ובכך הוכיח כי הוא אסיר רצידיביסט שאין בתוכנית טיפולית של מרכז אל אמל כדי לאיין את מסוכנותו בכל הקשור לפגיעה ברכוש הזולת.

אף דעתנו, כמו דעת ועדת השחרורים, איננה נוחה מכך ששב"ס אינו מעניק טיפול לאסירים תושבי הרש"פ רק בשל היותם תושבי הרש"פ או בשל קושי לספק טיפול כזה למי שאינו דובר עברית.

עם זאת, אין העותר שבפנינו זכאי ליהנות משחרור מוקדם, שאיננו זכות קנויה, ולהעמיד בסכנה את רכושם של תושבי ישראל בהיותו שוהה בלתי חוקי, רק בשל העובדה שלא השתתף בהליך טיפולי במהלך מאסרו, גם אם נתונו האחרים, כמו התנהגותו החיובית, היו מצדיקים את שחרורו המוקדם.

באשר לעותר שבפנינו - אף אנו, כמו הוועדה בסיום החלטתה, סבורים כי המאסרים החוזרים של העותר, לרבות ביצוע העבירות נושא מאסרו הנוכחי, כאשר שני עונשי מאסר על תנאי תלויים ועומדים נגדו, וכאשר הם בוצעו זמן לא ארוך לאחר ששחרר ממאסר קודם, מלמדים על מסוכנותו של העותר לרכושו של הציבור, אותה לא ניתן להפיג גם בתנאי התוכנית הטיפולית של מרכז אל אמל וגם בתנאים האחרים של סעיף 13 לחוק שחרור על תנאי.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום י"ד שבט תשע"ה, 03/02/2015 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

**ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט**

**דנה מרשק מרום,
שופט**

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**